

Sygn. akt VI Gz 227/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Michalina Sanecka – spr.

SO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z/s w W.

o zapłatę

po rozpoznaniu zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt V GC 83/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w W. Wydział XV Gospodarczy, tj. Sąd właściwy według siedziby pozwanego. Na postanowienie to zażalenie złożył powód zarzucając naruszenie art. 202 zdanie 1 i 2 kpc, art. 46 § 1 i 2 kpc oraz art. 200 § 1 kpc przez niewłaściwe zastosowanie, polegające na błędnym zinterpretowaniu przepisu artykułu. Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie jako całkowicie niezasadne. **Sąd ustalił, co następuje:** Strony wiąże porozumienie w związku z umową leasingu Nr (...) zawarte w dniu 30 września 2009 r. W § 3 ust. 4 porozumienia wszelkie ewentualne spory związane

z Porozumieniem strony poddają rozstrzygnięciom sądu powszechnego właściwego ze względu na siedzibę Finansującego tj, pozwanego w niniejszym sporze. Pozwany wypowiedział powodowi umowę leasingu Nr (...) z dnia 30 września 2009 r, pismem z dnia 6 lutego 2014 r nr (...). Ponieważ powód uważa, że wypowiedzenie najmu samochodu osobowego jest nieuzasadnione i sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, wystąpił z pozwem o ustalenie istnienia umowy leasingu. Zdaniem powoda, ponieważ umowa miała być wykonana w N., właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu , tj. według właściwości siedziby powoda. Przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, pozwany wniósł o przekazanie sprawy według właściwości jego siedziby, powołując się na treść art. 46 § 1 kpc, ponieważ zgodnie z wiążącą strony umową leasingu oraz § 44.1 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu będącymi jej integralną częścią, wszelkie umowy wynikające lub mogące powstać w związku z wykonywaniem Umowy Leasingu podlegają rozstrzygnięciu według wyboru Finansującego przez sąd miejscowo i

rzeczowo właściwy dla siedziby Centrali Finansującego lub sąd właściwości ogólnej dłużnika. Wobec powoda to pozwany jest dłużnikiem. Pozwany ponadto zarzucił, że powód nie uzasadnił, dlaczego miejscem wykonania umowy jest N.. Sąd Rejonowy podzielił stanowisko pozwanego i zaskarżonym postanowieniem stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Warszawie. W zażaleniu na postanowienie powód wskazał że umowa prorogacyjna między stronami dotyczyła sporów, jakie mogą wyniknąć między stronami w związku z wykonaniem umowy leasingu, natomiast spór dotyczy istnienia tej umowy i w związku z tym § 44.1 OWUL nie może mieć w sprawie zastosowania. Spór stron, zdaniem powoda dotyczy istnienia umowy leasingu, a nie jej wykonania i dlatego właściwość sądu powinna być określona na zasadach ogólnych. Pozwany w odpowiedzi na zażalenie podniósł, że spór między stronami dotyczy sposobu wykonywania umowy leasingu nr (...) i dlatego właściwość miejscową sądu należy ustalić na podstawie § 44 OWUL. Zgodnie z tym przepisem Sądem właściwym do rozpoznania sporu będzie sąd właściwy według miejsca siedziby pozwanego. **Sąd zważył co następuje:** Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Strony zawarły i realizowały umowę leasingu nr (...) z 30 września 2009 r. Treść tej umowy nigdy nie była kwestionowana przez strony. Pismem z dnia 6 lutego 2014 r, pozwany wypowiedział umowę leasingu, a powód uznał, że rozwiązanie umowy jest nieuzasadnione i sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Powód swoje roszczenie określił jako roszczenie o ustalenie, że pomiędzy stronami istnieje umowa leasingu nr (...) zawarta w dniu 30 września 2009 r, której przedmiotem jest samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) A. Ponieważ pomiędzy stronami przedmiotowa umowa leasingu funkcjonuje od 2009 r, po złożeniu przez pozwanego wypowiedzenia, przedmiotem sporu między stronami może być tylko ustalenie czy wypowiedzenie dokonane przez pozwanego jest skuteczne. Istnienie więc sporu między stronami nie jest sporem o ustalenie jej istnienia, lecz o sposób jej wykonania, tj. czy zaistniały okoliczności uzasadniające jej rozwiązanie, a wynikające z § 36 OWUL. Z tych względów właściwość miejscową sądu należy ustalić na podstawie § 44.1 OWUL i § 3 ust. 4 porozumienia stron z dnia 30 września 2009 r, Nr (...). Ponieważ według ustaleń dokonanych na podstawie wyżej cytowanych przepisów sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. Wydział XV Gospodarczy, brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 397 § 1

i 2 kpc oraz art. 385 kpc.